

מ"ח 2298/18 - דן כוכבי נגד בית הדין הארצי של לשכת עורכי הדין

בבית המשפט העליון

מ"ח 2298/18

לפני: כבוד המשנה לנשיאה ח' מלצר

המבקש: דן כוכבי

נ ג ד

המשיב: בית הדין הארצי של לשכת עורכי הדין

בקשה למשפט חוזר מטעם המבקש מתאריך
18.03.2018

המבקש: בעצמו (פקס מס' 0747049469)

החלטה

1. המבקש היה עורך דין, אשר הורשע בבית הדין המשמעותי הארצי של לשכת עורכי הדין במסגרת בד"א 37/07 בעבירת משמעת של טיעון עובדתי מטעה בידיעה (לפי סעיף 34 לכללי לשכת עורכי הדין (אתיקה מקצועית), התשמ"ו-1986). עניינה של הרשעה זו, בתצהיר שהגיש המבקש לבית המשפט, ובו טען כי זוכה בהליך פלילי שהתנהל נגדו, אף שלמעשה זוכה רק בחלק מהעבירות, ובאחרות - עבירות מטבע חוץ - הורשע (ראו: ע"פ 31/89 כוכבי נ' מדינת ישראל (25.11.1992)). לאחר מכן הוא נחון בידי נשיא המדינה.

בגין עבירת המשמעת הנ"ל שיוחסה למבקש נגזר עליו, לאחר הרשעתו, עונש של 12 חודשי השעיה על-תנאי

עמוד 1

מחברותו בלשכת עורכי הדין, כשהתנאי הוא שהמבקש ימנע מלבצע עבירת משמעת בתוך שנתיים (ראו: בר"ש 8117/09 כוכבי נ' ועד מחוז תל אביב - לשכת עורכי הדין (02.11.2009); על"ע 7002/09 כוכבי נ' ועד מחוז תל אביב - לשכת עורכי הדין (26.08.2009)).

2. לטענת המבקש, ראוי לקיים בעניינו משפט חוזר, הואיל ובין השאר הגיעו לידי ראיות חדשות, שיש בהן, לשיטתו, כדי לשפוך אור על אופן קבלת ההחלטה בעניינו על-ידי בית הדין המשמעת הארצי. בהקשר זה טוען המבקש, בין היתר, כי מהמידע המצוי בידיו (אותו אין הוא מפרט) עולה, לדבריו, חשש לפגיעה בטוהר המידות של מותב חברי בית הדין המשמעת הארצי שדן בעניינו, המצדיק, לגישתו, קיומו של משפט חוזר, והדבר מתחייב משיקולים של צדק ושל הגינות.

3. עיינתי בבקשה על נספחיה, והגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות, בכפוף לאמור בפסקה 6 שלהלן. כפי שנקבע לא אחת - בית משפט זה איננו הערכאה המוסמכת לדון בבקשות לקיומו של משפט חוזר, שמקורן איננו בהליכים פליליים. הדבר עולה הן מלשון סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: החוק), הקובע כי משפט חוזר יתקיים: "**בענין פלילי שנפסק בו סופית...**", והן מההלכה הפסוקה המורה כי לא ניתן להשיג על הכרעות חלוטות של בתי הדין המשמעתיים של לשכת עורכי הדין, בדרך של משפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק (ראו למשל: מ"ח 2718/05 עבדולגני נ' לשכת עורכי הדין בישראל (17.05.2005); מ"ח 2831/05 גזאוו נ' לשכת עורכי הדין מחוז חיפה (08.05.2005)).

4. למעשה, הדרך להשגה על קביעות של ערכאות המשמעת של **לשכת עורכי הדין**, מותווית בסעיף 2 לחוק שיפוט המשמעת (משפט חוזר), התשכ"א-1961, הקובע כי בענייני משמעת - "רשות מאשרת" רשאית להורות על קיום משפט חוזר בעניינו של נידון, בהתאם לתנאים שונים המנויים בסעיף. על-פי חוק זה, "רשות מאשרת", היא כל רשות הקבועה בטור ב' שבתוספת, ובהקשר זה ראש לשכת עורכי הדין הוא הרשות המאשרת לענין רשויות משמעת שמכוח חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961, לגבי אותן הוראות בחוק זה, שבאו **במקום** ההוראות שנהגו על פי סעיף 20 לפקודת עורכי הדין, 1938, זאת מכוח האמור בסעיף 25 לחוק הפרשנות, התשמ"א-1981.

5. מהמקובץ עולה, איפוא, כי בקשתו של המבקש **איננה** המסגרת הדיונית המתאימה לבירור הטענות המפורטות בה.

6. נוכח כל האמור לעיל - הבקשה נדחית, תוך שמירת זכויות וטענות של כל הנוגעים בדבר הן בפני הרשות המאשרת והן בפני רשות המשמעת הרלבנטית, ככל שהעניין יגיע אליה.

ניתנה היום, ח' בתשרי התש"פ (7.10.2019).

המשנה לנשיאה